

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **E., občianske združenie**, T., B., IČO: X., zast.: Mgr. V.Š., advokát, AK N., B. proti žalovanému: **U. v B., Š., B.**, IČO: X., zast. JUDr. L.H., AK G., B., **o zaplatenie 32 273,72 eur s prísl.**, na dovolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 27.04.2010, č. k. 2 Cob 132/2009-89, takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 27.04.2010, č. k. 2 Cob 132/2009-89 **o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom medzitýmny rozsudok Okresného súdu Bratislava III, č. k. 22 Cb 150/08-69 zo dňa 12.02.2009 potvrdil.

Podľa odôvodnenia rozhodnutia napadnutým medzitýmny rozsudkom súd prvého stupňa určil, že žalobcovi nevznikol nárok na náhradu škody z dôvodov vylúčenia uchádzača z verejného obstarávania.

Rozhodol tak s poukazom na znenie ust. § 2, § 26, § 27 zákona č. 25/2006 Z. z., ako aj § 99, § 46, § 136, § 34 a § 138 zákona č. 25/2008 (ďalej ZVO), keď v odôvodnení svojho rozhodnutia konštatoval, že žalobca v ponuke verejného obstarávania predložil iba živnostenské oprávnenie a potvrdenie banky, pričom doklady uvedené v ust. § 26 a § 27 ZVO k ponuke nepredložil. Nestotožnil sa s názorom žalobcu, že k podprahovým zákazkám nie sú potrebné doklady uvedené v § 26 a § 27, s poukazom na ust. § 99 ZVO. Poukázal na skutočnosť, že v súťažných podmienkach bolo v bode 13.1.2., 13.1.3. výslovne uvedené, že požiadavkou verejného obstarávateľa sú doklady uvedené v § 26 a § 27 ZVO a tieto žalobcom predložené neboli, bol daný dôvod na vylúčenie z verejnej súťaže a keď žiaden z uchádzačov nespĺnil podmienky súťaže, bol aj dôvod na jej zrušenie. Ďalej poukázal na znenie ust. § 420 Obč. zák. upravujúceho vznik zodpovednosti za škodu a mal za to, že neboli splnené základné podmienky, t. j. porušenie právnej povinnosti, existencia škody, príčinná súvislosť medzi porušením povinnosti a škodou a zavinenie. Ani zo ZVO nevyplýva, že by mal verejný obstarávateľ zákonnú alebo zmluvne dohodnutú povinnosť nahradiť náklady uchádzačovi verejného obstarávateľa. Preto rozhodol tak, že určil, že žalobcovi nevznikol nárok na náhradu škody z dôvodov vylúčenia uchádzača z verejného obstarávania.

Odvolací súd aplikoval ust. § 219 ods. 2 O. s. p. Možnosť doplnenia ďalších dôvodov na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu I. stupňa nevyužil.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie. Prípustnosť dovolania oprel o ust. § 237 písm. f/ O. s. p. a odôvodnil podľa § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p. tvrdením, že odvolací súd vec nesprávne právne posúdil.

Odňatie žalobcovi možnosti konať pred súdom vidí v tom, že odôvodnenie rozsudku súdu I. stupňa, s ktorým sa odvolací súd stotožnil, nespĺňa náležitosti § 157 ods. 2 O. s. p., čo odníma účastníkovi možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu a jeho odôvodneniu. Pokiaľ ide o postup súdu v konaní, namieta, že súd si nespĺnil povinnosť uloženú mu ust. § 118 ods. 2 O. s. p. a neoboznámil účastníkov konania s predbežným posúdením veci. Považuje odôvodnenie napadnutého rozsudku za nelogické a povrchné.

Podľa jeho mienky súd 1. stupňa porušil jeho právo na súdnu ochranu nesplnením zákonnej povinnosti podľa § 118 ods. 2 O. s. p.

Napadnutému rozsudku vytýka, že sa nevyrovnal s jeho námietkami v odvolaní a nesprávne interpretoval ustanovenia zákona o verejnom obstarávaní.

Uvádza, že v konaní namietal nesprávnu interpretáciu § 99 ods. 1 ZVO v súvislosti s nešpecifikovanou požiadavkou verejného obstarávateľa, menej než 30-dňový priestor na obstaranie požadovaných dokladov, neoprávnenosť verejného obstarávania určiť podmienky účasti týkajúce sa osobného postavenia nad rámec § 99 ods. 1 písm. b/ ZVO. Podľa neho žalovaný mohol určiť iba podmienky účasti týkajúce sa finančného a ekonomického postavenia, čo však neurobil. V rámci tohto postavenia v súťažných podmienkach uviedol iba, že ponuka musí obsahovať výpis z účtu uchádzača, jeho nepredloženie však nemalo podľa súťažných podkladov za následok vylúčenie zo súťaže.

Namieta tiež, že súd 1. stupňa bez akéhokoľvek odôvodnenia konštatoval, že neboli splnené podmienky zodpovednosti za škodu v zmysle § 420 Obč. zák. a vyslovil záver, že ZVO nepriznáva uchádzačovi náhradu nákladov spojených s účasťou na verejnom obstarávaní. Pokiaľ ide o tento - podľa neho chybný záver - poukazuje na to, že neuplatnil náhradu žiadnych nákladov, ale úhradu ušlého zisku.

Domnieva sa, že ust. § 219 ods. 2 O. s. p. síce umožňuje odvolaciemu súdu zredukovať odôvodnenie svojho rozhodnutia konštatovaním správnosti dôvodov prvostupňového rozhodnutia, nezbavuje ho však povinnosti reagovať na relatívne námietky odvolateľa.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací preskúmal dovolanie žalobcu podľa § 243a ods. 1 O. s. p. predovšetkým zo zreteľa jeho prípustnosti.

Keďže odvolací súd potvrdil rozsudok súdu 1. stupňa a vo svojom rozhodnutí nevyslovil prípustnosť dovolania podľa § 238 ods. 3 O. s. p., dovolací súd preskúmal postup súdu, či nedošlo k vadám podľa § 237 O. s. p. a žiadny dôvod prípustnosti dovolania podľa citovaného ustanovenia nezistil. Pretože dovolateľ oprel prípustnosť dovolania o ust. § 237 písm f/ O. s. p. a namieta, že sa mu postupom odvolacieho súdu odňala možnosť konať

pred súdom, odôvodňuje svoje konštatovanie o neexistencii tejto vady konania, podrobne reagujúc na tvrdenia dovolateľa.

Dovolateľ predovšetkým namieta nesúlads odôvodnenia napadnutého rozsudku v ust. § 157 ods. 2 O. s. p. aj odôvodnenia rozsudku súdu I. stupňa, s ktorým sa odvolací súd stotožnil.

Dovolací súd konštatoval, že táto námietka dovolateľa nie je opodstatnená. Odvolací súd využil legálnu možnosť danú mu ust. § 219 ods. 2 O. s. p. a stotožnil sa s odôvodnením rozsudku súdu I. stupňa, ktoré je plne v súlade s ust. § 157 ods. 2 O. s. p. Dovolateľ síce uvádza, že sa súd nevysporiadal s jeho špecifickými námietkami, nekonkretizuje ich však. Pokiaľ namieta, že súd neuviedol, prečo rozhodol práve uvedeným spôsobom, dovolací súd konštatoval, že odôvodnenie rozhodnutia je náležité a že nie je možné interpretovať ust. § 157 ods. 2 O. s. p. tak, že súd musí odôvodňovať aj to, prečo rozhodol inak, čo by vyplývalo z dovolateľovej interpretácie, že súd neuviedol, prečo nerozhodol práve tak. Citované ustanovenie ukladá súdu povinnosť uviesť, ako vec právne posúdil. Znamená to, že súd musí uviesť, ktorú právnu normu na daný skutkový stav aplikoval a ako ju v rozhodovanej veci interpretoval. Výraz „ako vec právne posúdil“ v citovanom ustanovení nijako nemožno vykladať tak, že by bolo povinnosťou súdu v odôvodnení uviesť, prečo rozhodol inak. Pokiaľ dovolateľ vytýka súdu I. stupňa nesprávnu interpretáciu právnej normy a uvádza, že súd nie je doslovným znením zákonného ustanovenia viazaný, že sa musí od neho odchyliť, ak to vyžaduje účel zákona alebo požiadavka ústavne súladného výkladu zákonov, odvolávajúci sa na čl. 152 ods. 4 Ústavy SR a obsah dovolania nasvedčuje tomu, že má na mysli ust. § 99 ods. 1 písm. d/ ZVO, táto jeho výtku je neopodstatnená. Základom výkladu právnej normy nie je výklad gramatický, ale sémantický, teda podľa zmyslu použitého výrazu a pokiaľ sémantický výklad je jednoznačný, nie je súd oprávnený vykladať normy inak, než ju vyjadril zákonodarca. Nápravu možno urobiť výlučne príslušnou zmenou zákona. Ak teda dovolateľ v odvolaní proti rozsudku súdu I. stupňa namietal, že súd I. stupňa nerešpektoval kogentné ust. § 99 ods. 1 písm. b/ ZVO, resp. že ho nesprávne interpretoval tým, že uznal za záväzné znenie bodu 13.1.2 a 13.1.3 vyžadujúce od uchádzača aj doklady upravené podľa § 26 a § 27 ZVO, hoci citované ustanovenie § 99 ods. 1 písm. b/ ZVO to podľa neho nepripúšťa pri zadávaní podprahových zákaziek, ide o dovolateľovu nesprávnu interpretáciu. Podľa citovaného ustanovenia pri zadávaní podprahových zákaziek verejný obstarávateľ vyžaduje na preukázanie splnenia podmienok účasti doklad o oprávnení podnikateľ, prípadne

d'alsie doklady, ktorými sa preukazuje finančné a ekonomické postavenie a technická alebo odborná spôsobilosť. V súlade s týmto ustanovením žalovaný v Súťažných podmienkach v bode 13, označenom ako obsah ponuky, špecifikuje v bode 13.1.2 doklady upravené podľa § 26 ZVO, v bode 13.1.3 doklady a dokumenty potrebné na preukázanie ďalších podmienok účasti, požadovaných v súlade s § 27 ZVO. Podľa § 26 ods. 1 ZVO verejného obstarávania sa môže zúčastniť len ten, kto spĺňa tieto podmienky, týkajúce sa osobného postavenia a konkretizuje ich v ďalších ustanoveniach tohto paragrafu, § 27 ZVO je označený ako finančné a ekonomické postavenie. Výraz „doklad o oprávnení podnikat“ nemožno bez ďalšieho vykladať zúžene ako živnostenský list, príp. výpis z obchodného registra, ale v súlade s ust. § 26 ZVO, ktorá špecifikuje požiadavky na osobu, či fyzickú alebo právnickú. V súlade s interpretáciou ust. § 99 ZVO dovolací súd poukazuje aj na stanovisko žalovaného zo dňa 16.11.2006 (čl. 20), ktoré uvádza aj súd I. stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia a žalovaný ho žalobcovi zaslal po tom, čo dal vec prešetriť na základe žalobcovej žiadosti o nápravu podľa § 135 písm. a/ ZVO. Referát vnútornej kontroly podľa § 147 ods. 1 ZVO konštatoval, že ZVO nezakazuje verejnému obstarávateľovi, aby podľa svojho uváženia požadoval predloženie iných dokladov, ako uvádza § 99.

Pokiaľ dovolateľ v závere časti III. dovolania uvádza, že súd formálne a bez akéhokoľvek odôvodnenia konštatoval, že neboli splnené zákonné podmienky zodpovednosti za škodu v zmysle § 420 Obč. zák. (porušenie právnej povinnosti, existencia škody, príčinná súvislosť), pričom k týmto otázkam nevykonal žiadnu dokazovanie a v rozsudku sa s nimi vôbec nevyrovnal, tento záver dovolateľa nie je opodstatnený. Dovolateľ nezohľadnil okolnosť, že ide o medzitýmny rozsudok, týkajúci sa základu nároku, čo ust. § 152 ods. 2 O. s. p. umožňuje, pričom nesporným dôvodom zakotvenia tohto ustanovenia je zrýchlenie a zhospodárnenie konania. Dovolateľ tiež v tomto názore nechal do úvahy celé odôvodnenie rozhodnutia.

Neobstojí ani dovolateľova námietka, že v žalobe nepožaduje úhradu žiadnych nákladov, ale len úhradu ušlého zisku. Podľa k žalobe pripojeného vyčíslenia škody zo dňa 11.10.2008, na ktoré sa v návrhu odvoláva (čl. 24), škoda predstavuje plánovaný zisk v sume 947 260 Sk a vynaložené náklady na prípravu a podanie ponuky vo verejnom obstarávaní - obnos 25 000 Sk, spolu 972 260 Sk.

Na tomto základe dovolací súd konštatoval, že ani dovolateľom tvrdená prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. f/ O. s. p. nie je daná, preto dovolanie podľa § 243b ods. 5 v spojení s ust. § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. odmietol.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 3. mája 2011

JUDr. Jozef Štefanko, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Michaela Szöcssová